

Sygn. akt **XI Ka 651/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Krzysztof Wojtaszek

Sędziowie: Artur Achrymowicz (spr.)

Elżbieta Wierzchowska

Protokolant Agnieszka Furdel

przy udziale prokuratora Adama Sacharuka

po rozpoznaniu dnia 3 listopada 2020 roku

sprawy **S. W. (1)** s. W. i M. z domu N. ur. (...) w R.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie

z dnia 15 lipca 2020 roku sygn. akt III K 1131/19

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. opis czynu przypisanego uzupełnia na końcu ustaleniem „o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien być i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego”;
2. przestępstwo to kwalifikuje z art. 292 § 1 K.k.

II w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy.

III zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) złotych wydatków postępowania odwoławczego.

Artur Achrymowicz Krzysztof Wojtaszek Elżbieta Wierzchowska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 651/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie sygn. III K 1131/19 z dn. 15.7.2020 r.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrazy art. 7 K.p.k. przez:</p> <p>1. uznanie za niewiarygodne:</p> <p>a) wyjaśnień,</p> <p>b) zeznań A. W. i M. B.;</p> <p>2. uznanie za wiarygodne zeznań J. S. co do informowania oskarżonego o przestępnym pochodzeniu ciągnika;</p>	# niezasadny	

	3. dowolną ocenę informacji z KSIP.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut nawet nie wskazuje na czym miałyby polegać obraza art. 7 K.p.k., tj. jakie konkretnie reguły oceny wiarygodności dowodów (prawa logiki, zasady doświadczenia lub wiedzy) i w jaki sposób zostały naruszone.</p> <p>Skarżący nie wykazał przekonująco ani, że Sąd Rejonowy pominął jakieś walory wyjaśnień i zeznań ww. w pkt. 1a), które miałyby przemawiać za ich wiarygodnością, ani też, że niezasadnie przypisał im mankamenty, które wykluczały uznanie ich za wiarygodne.</p> <p>Wobec powyższego stwierdzić jedynie należy, iż słusznie zostały one zdyskredytowane przez Sąd I instancji. Podobnie rzecz ma się z zeznaniami J. S., które Sąd I instancji racjonalnie i przekonująco, także w kontekście pozostałych dowodów, ocenił jako wiarygodne.</p> <p>Z kolei wyprowadzenie takich, a nie innych, wniosków z danych Krajowego Systemu Informacji Policji, to</p>			

<p>nie kwestia oceny wiarygodności tego dowodu, lecz ustaleń faktycznych, te zaś są zgodne z treścią owej informacji oraz pozostałych dowodów słusznie uznanych za wiarygodne.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę wyroku przez uniewinnienie, a ewentualnie o jego uchylene i umorzenie postępowania.</p>	<p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Niezasadność zarzutu.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Błędno ustalenia, iż:</p> <p>a) ciągnik był nowy;</p> <p>b) i e) A. W. nie sprawdzał pojazdu w KSIP;</p> <p>c) oskarżony miał świadomość jego przestępnego pochodzenia;</p> <p>d) cena zakupu była niższa od wskazanej w umowie;</p> <p>f) nieobecność przy transakcji zbywcy podpisanego na umowie powinna wzbudzić wątpliwości oskarżonego.</p>	<p># częściowo zasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>			

zasadny, częściowo
zasadny albo niezasadny

Ad a) Sąd Rejonowy stan ciągnika ustalił zgodnie z treścią dowodów osobowych oraz protokołu oględzin, wskazanych w sekcji 2.2.2. uzasadnienia zaskarżonego wyroku na k. 896v-897, które uprzednio słusznie – we wzajemnym powiązaniu ze sobą – uznane zostały za wiarygodne (w szczególności trafnie Sąd I instancji potraktował jako niewiarygodne pokrętne tłumaczenie M. B., że mówiąc w pierwszych zeznaniach o nowym pojeździe miał na myśli tylko to, że był on mimo używania w dobrym stanie).

Ad b) i e) Przyjęta przez Sąd Rejonowy wymowa informacji z KSIP, opartej o autonomiczny system obsługujący bazę danych, jest jednoznaczna, a przy tym zgodna z treścią pozostałych dowodów, którym Sąd ten dał wiarę. Notabene brak w KSIP danych o kradzieży rzeczy nie przesądza przecież, że nie została ona skradziona, więc nawet uznanie, że informacja na k. 639-640 nie jest miarodajna, nie eskulpowałoby oskarżonego w sytuacji, gdyby istnieją w sprawie inne dowody wskazujące na jego winę.

Ad c) Zarzut wadliwego ustalenia zamiaru jest trafny.

Oskarżyciel nie dostarczył dowodów na okoliczność, iż oskarżony wiedział o pochodzeniu ciągnika z przestępstwa, zaś z uzasadnienia Sądu I instancji nie wynika, by S. W. miał świadomość, że pojazd ten był kradziony (brak jakichkolwiek ustaleń w tym zakresie, zwłaszcza w sekcji 1 na k. 894-895).

Dopiero w sekcji 3. poświęconej ocenie prawnej zdarzenia (k. 897v), wbrew treści wcześniejszych ustaleń, a także w oderwaniu od późniejszych trafnych rozważań co do stanu świadomości oskarżonego, Sąd Rejonowy zamieścił stwierdzenie, jakoby „przewidywał i godził się na to, że pochodzi on z czynu zabronionego”.

Stanowisko to jest w oczywisty sposób sprzeczne z następującymi po nim, słusznymi stwierdzeniami:

„okolicznością wskazującą na możność pochodzenia maszyny z czynu zabronionego /.../” i „pewne sygnały co do nielegalności pochodzenia ciągnika /.../” (podkreślenia Sądu Okręgowego). W ich świetle wątpliwości nie budzi, iż oskarżony na podstawie wskazanych

przez Sąd Rejonowy okoliczności zakupu (w tym nieadekwatnej do wartości rynkowej ceny) jedynie powinien był i mógł przypuszczać, że ciągnik pochodził z czynu zabronionego.

Natomiast stwierdzenia Skarżącego, odnoszące się do zawinienia w ogóle, a bezpośrednio związane z oceną wiarygodności zeznań J. S., jakoby ustalenia Sądu Rejonowego były nieracjonalne i nieracjonalne (k. 923), można z powodzeniem odnieść do argumentu apelacji: „Żaden kupujący kradzionego pojazdu by nie kupił”, który pozostaje w oczywistej sprzeczności z życiowym doświadczeniem oraz tysiącami wyroków skazujących za paserstwo.

Ad d) Sąd Rejonowy nie ustalił, że cena zakupu była niższa od wskazanej w umowie, lecz wręcz przeciwnie (wersy 12-13 w sekcji 1. na k. 895).

Faktem jest natomiast, iż – niezależnie od tego czy oskarżony zapłacił 68.000 czy 78.000 zł – była to cena o ponad 30.000 złotych niższa od rynkowej, na poziomie jedynie 70% wartości (nawet przy wyższej z wymienionych kwot, choć Sąd Rejonowy ustalił, iż wyższa była jedynie wpisana w umowie, a de

facto oskarżony zapłacił niższą). Dobitnie wskazuje na to fakt, iż po upływie 3 kwartałów oskarżony odkupił ciągnik za 110.700 złotych, choć roczny wskaźnik cen towarów i usług w relacji roku 2010 (100%) do 2011 wynosił 104,3%, co oznacza wzrost o zaledwie 4,3%.¹

Ad f) To, że w obrocie gospodarczym dochodzi do nieprawidłowości, a nawet bywają popełniane przestępstwa, nie znaczy przecież, że są one jakąś normą, a fikcją, np. w postaci podpisania druku umowy przez osobę nieobecną, a inną niż faktycznie dokonuje czynności, czy choćby jest w jej trakcie obecna, lecz nie działa w charakterze pełnomocnika, nie powinna wzbudzać wątpliwości nabywcy.

Wniosek

O zmianę wyroku przez uniewinnienie, a ewentualnie o jego uchylenie i umorzenie postępowania.

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Zasadność zarzutu w pkt. c) nie jest podstawą do uniewinnienia ani też umorzenia postępowania.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Przypisanie czynu, warunkowe umorzenie postępowania.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Nieskuteczność zarzutów apelacji i brak uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Opis czynu, kwalifikacja prawna.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Trafność zarzutu wskazanego w sekcji		

<p>3. pkt. 3. 2. c) – brak dowodów winy umyślnej, tj. świadomości oskarżonego, że nabywane mienie pochodzi z przestępstwa, a tym bardziej godzenia się na to.</p>		
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Zgodnie z art. 627 w zw. z art. 634 K.p.k., wobec częściowego uwzględnienia apelacji i w efekcie utrzymania w mocy rozstrzygnięcia skazującego, oskarżonego nie obciąża opłata, a wyłącznie wydatki w postaci ryczałtu za doręczenie pism, przewidzianego w § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

Artur Achrymowicz Krzysztof Wojtaszek Elżbieta Wierzchowska	
---	--

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1 Komunikat Prezesa GUS z 13 stycznia 2012 r. (M.P.2012.23).